

1

Фантазија мајмун,  
Магарац,  
Јарац,  
~~И гарпани~~

~~Квартет~~

И трапави медвед  
Решили су да сасравае квартет.  
Набавили ноте, бас, брач, и две виолине,  
И сели под липу да задиве свет.  
Тргоше гудала, стружу, стружу, ал' музика, да Бог сачува,  
"Станте, браћо, станте" — узвикује мајмун,  
"Где свирка да ваља, кад смо тако сели?"  
"Ти, медведе, с брачом седи наспрам баса,  
А ја, прима виолина, сепћу ево овде,  
И музика тада биће сасвим друга,  
Поиграће богме и шума и лузи.  
Променише места. Али у квартету  
Опет нема склада,  
"Стој, прекини, викну тад магарац  
Знам сад где је тајна:  
у ~~у~~ ред треба сести, па ће све да ваља."  
Послушали, сели друг до друга,  
Али у квартету ~~опет нема~~ ни сад нема склада  
Удареше свирци у препирму, у свађу, и ~~гарму~~,  
Да л' треба оваки ил' онако сести.  
Кад од некуд ето међу њих славуја.  
Певче, ~~певче~~, баш нам добро дође,  
"Поклони нам мало пажње и стрпљења,  
Толико да квартет у ред доведемо.  
Како видиш, ноте ту су,  
Инструменте такође имамо,  
Размести нас само где ће ко да седне."  
Одговара славуј:  
"Свираће у складу, то је ствар умења,  
Ствар финих ушију.  
А ви, браћо, сели тако или наопако,  
За музику нисгедна ама баш никако."

2

Тришкин кафтан

Пропали лактови Тришки на кафтану.  
Ништа за то. Дај иглу маказе,  
Подрезуј рукаве, лактове закрпи,  
Кафтан опет читав.  
Да ал' руке до лаката голе.  
Светисе смеје. Тришка вели:  
Има лека, Тришка није глупак,  
Рукави ће бити дужи но што беху.  
Јер је Тришка Тришка, и уме се наћи.  
Подреза пешеве,  
Настави рукаве.

Поука.

Виђао сам подоста господе:  
Спетљавају, али и поправе,

2  
Досетљивост увек им на длану.  
Само, кад погледаш, <sup>боље</sup>  
~~Нишпи се у Трибинином кафтану,~~  
~~У Трибинином кафтану се кафтану.~~

3

### Сељак и пас

У сељака, богаташа,  
Газде великог имања,  
Најмио се пас. Кућу не да чува,  
Хлеб не да пече,  
~~Још~~ <sup>расад</sup> да залива.  
И шта још, побогу брате —  
Рећи не ~~читави~~. <sup>Ко куће.</sup>  
~~Кућу да причува, то је посећи пас о~~  
Кућу да причува, то му јесте пом'о,  
Али ко кад виде да пас хлебац пече,  
Ил' расад залива!"  
Гаров наш је примио три посла,  
Завео се на три платна списка,  
И — њему добро, а газди шта Бог да.  
Свану јутро, газда не на сајам:  
Отпутов'о, пазарио, кући се вратио.  
Ал' код куће — преседе му све.  
Љут је као рис:  
Хлеба нема, ни расада нема,  
У кућу су лопови упали,  
И покрали све што су год нашли.  
Овамо Гарова! Шта је било,  
И како је било?  
У Гарова за све оправдање:  
Хлеб није испеко, јер је расад <sup>гледао</sup>,  
Расад је махнуо, јер је с ногу спао  
чувајући од краће имање.  
А лопове није ухватио,  
Јер је тог часа баш  
стицао да хлебац испече.

4

### Витез

Витезу неком у давна времена  
Прохтела се била ретка прикључења.  
Спремио се дакле да пође ~~на војну~~ на мегдан,  
Да удари на врача и против духова.  
Узео оружје, <sup>извео ми</sup> ~~заповедио да изведу~~ коња,  
Ал' пре но што <sup>извео ми</sup> ~~не сести~~ у седло  
Овако је ~~зборио~~ хату <sup>извео ми</sup> ~~зборио~~.  
Чуј ме, плахи мој и верни хате,  
Удри кроз поља, дубраве и горе,  
Куда год те очи воде, <sup>авоје</sup>  
И како год закон витешки налаже —  
Иди и пут славе наћи.  
Па кад све душмане победим, <sup>Тја</sup>  
И невесту узмем, китајску принцезу,  
И покорим до два до три царства,  
Труде твоје, друже, нећу превидети,  
Сву славу ћу с тобом поделити.

3  
Стају ћу ти кодворац спремити,  
Лети ћу те у хладу држати,  
Обилна ће бити храна ~~свакој~~ <sup>свакој</sup> понајбоља,  
Ту се витез у седло бацио  
И свом хату уздице пустио.  
Хат потегну, и прав-праве с витез<sup>ом</sup> у стају,  
Пред<sup>ом</sup> зобницу.

Превод с оригинала

Исидора Секулић

Три басне Ла Фонтена

Сатир и намерник

1

У дну ~~једне~~ <sup>једне</sup> дивље ~~пешине~~ <sup>пешине</sup> сатир један са ~~децом~~ <sup>децом</sup> и ~~не-~~  
гова деца таман се спремали да покусају чорбу, да сваки од њих чинију узме у  
зубе. Седели су на маховини, он, жена и подоста деце, без њилима или других  
предмета, али зато сви с добрим апетитом. — Да би се склопило од кише, уђе међ  
њих намерник ~~зловон~~ <sup>зловон</sup> један, ~~зловон~~ <sup>зловон</sup> они га позваше да окуси од оног што се  
нашло, нису му се надали. — Домаћин није морао двапут понудити госта, који је  
почео да дува себи у руке да би згрејао прсте. — Па онда осутљив, дуну и на јело  
које су му пружили. Сатир стаде у чуду: Шта то, госте, има да значи? — Један  
дах је охладио чорбу, а други ми је угрејао руке! — Гледај ~~је~~ <sup>је</sup> онда, рече ~~је~~ <sup>је</sup> дивљи са-  
тир, да што пре наставиш пут. — Да не даду богови да с тобом проведем ноћ  
под истим кровом. Даће одавде они из чијих уста дува и вруће и хладно."

2

~~Шарлатан~~  
Шарлатан

Никад<sup>у</sup> свет није био без шарлатана. За ту науку  
је у свако доба лако наћи професора.

Један од шарлатана хвалио се ~~да~~ <sup>да</sup> је у говорништву  
тако савршен учитељ да красноречивим може учинити и неког зајавала, и гејака,  
и грубијана и блесана. "Да, господо, блесана, животињу, магарца, доведите ми, ето,  
магарца, ~~једног~~ <sup>једног</sup> ~~сиљног~~ <sup>сиљног</sup> магарца, ја ћу га учинити превасходним мајстором, и ~~огр-~~  
нуће он ~~још~~ <sup>још</sup> и огртач доктора." Краљ чује за ту ствар и пошље по ретора. "Да ~~и~~  
~~и~~ <sup>и</sup> вели краљ, у штали мојој једног ~~врло~~ <sup>врло</sup> ~~финог~~ <sup>финог</sup> сивоу, ~~из Арнадије~~ <sup>из Арнадије</sup>, и хтео бих  
да од њега начиним беседника." — "Сире, ви можете све" одговори онај, на што  
му донесоме ~~искусну~~ <sup>искусну</sup> своту новаца. Задаатак му је, да за десет година ишкољује  
~~искусно~~ <sup>искусно</sup> магарца, ~~да~~ <sup>да</sup> то не буде, он ~~има~~ <sup>има</sup> на јавном месту, са личином око врата,  
оде у висину простије речено: ~~има~~ <sup>има</sup> ~~да~~ <sup>да</sup> ~~буде~~ <sup>буде</sup> ~~обешен~~ <sup>обешен</sup>, ~~и~~ <sup>и</sup> ~~једно~~ <sup>једно</sup> са реториком својом  
на леђима, и с магарећим ушима на глави. Један од дворања се нађе да ~~му~~ <sup>му</sup> каже:  
како ће доћи да га види на вешалима, и како ~~за~~ <sup>за</sup> ~~обешенца~~ <sup>обешенца</sup> ~~има~~ <sup>има</sup> све што треба, из-  
глед достојанства и љупкости. И да не заборави да сакупљенима пре ~~веша-~~  
ња сакупљенима ~~одржи~~ <sup>одржи</sup> говор, у којем ће његова вештина бити подробно изложена,  
патетичан говор ~~чија~~ <sup>чија</sup> ~~чији~~ <sup>чији</sup> ће образац моћи послужити извесним мудрицама, про-  
стије названим лопузима." А он<sup>и</sup> на то: "Пре но што се испуне десет година и  
све сада речено, умреће краљ, магарца, или ја."

Имао је право: ~~гудило~~ <sup>гудило</sup> ~~је~~ <sup>је</sup> будаласто је рачунати  
ти са десет година живота. Да смо живи и здрави, али, ~~пре но што прођу десет го-~~  
~~дина један од тројице једног од тројице~~ <sup>један од тројице</sup> дугујемо смрти пре но што прођу десет  
година.

3

Лав и лисица

Од краља животиња, који је болестан лежао  
у својој пећини, било је дато на знање свима васалима: да свака врста има да  
опреми изаслаништво које ће посетити краља. ~~Да~~ <sup>Да</sup> ~~не~~ <sup>не</sup> се добро поступати са иза-  
сланицима и њиховом праћом, јамчи вера краљева, јасно исписана; пасом про-  
тив зуба, као и против канџи. Наречења краљево извршено је: свака животињска ~~вр-~~  
врста послала је посевнице. Лисице једине осласлосе код куће, и једна од њих  
овако ~~је~~ <sup>је</sup> се правдала: "Стопе оних који су ишли краљу на поклоњење, виде се, у  
праштини, све без изузетка окренуте само према пећини, ниједна ~~не~~ <sup>не</sup> од њих не вра-  
ћа натраг. Нека нас његово Величанство извини, и захваљујемо за пасош. Верује-  
мо у ~~нека~~ <sup>нека</sup> чврсто, али, ето, пред овом пећином се врло добро види како се у њу  
улази, а не види се како се из ње излази."

Лав

Превод с оригинала

Исидора Секулић